

Sygn. akt VI U 1607/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

Przewodniczący Sędzia Ewa Milczarek

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2020 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

odwołania: A. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 24 marca 2020 r., numer decyzji: (...)

w sprawie: A. C.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę

oddala odwołanie.

SSO Ewa Milczarek

Sygn. akt VI U 1607/20

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał ubezpieczonemu A. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres na podstawie przepisu art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS ubezpieczony został uznany za osobę częściowo niezdolną do pracy zarobkowej.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, który wniósł o przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż aktualny stan jego zdrowia nie pozwala na podjęcie jakiejkolwiek pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. C. (ostatnio pracujący jako pracownik ochrony) uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 30.01.2020 r. W dniu 27.12.2019 roku ubezpieczony złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do renty na dalszy okres. Pozwany organ rentowy poddał go badaniu przez Lekarza Orzecznika ZUS. Lekarz Orzecznik w swoim orzeczeniu z dnia 21.02.2020 r. uznał, że ubezpieczony jest

częściowo niezdolny do pracy do dnia(...) r. Zaskarżoną decyzją organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do (...)

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania orzeczenia wydanego przez Lekarza Orzecznika ZUS, Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych z zakresu następujących specjalności: kardiologa, neurologa, pulmonologa i reumatologa - specjalisty chorób wewnętrznych.

Biegli w wydanej opinii w dniu 27.08.2020 roku rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia

-ciężką stenozę aortalną, leczoną operacyjnie w sierpniu 2019 r. z implantacją biologicznej zastawki,

-napadowe migotanie przedsionków w okresie pooperacyjnym,

-cukrzycę typu II leczoną lekiem doustnym,

-nadciśnienie tętnicze II stopnia z zajęciem serca oraz angiopatią nadciśnieniową I/II st.,

-otyłość,

-obturacyjny bezdech senny - postać ciężka,

-chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego i LS z objawowym zespołem bólowym,

-polineuropatię cukrzycową,

-dnę moczanową,

-zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych,

-zaburzenia nastroju.

Biegli dokonali oceny stanu zdrowia na podstawie dokumentacji lekarskiej znajdującej się w aktach ZUS i dokumentacji z akt sądowych oraz wykonanego badania przedmiotowego. Biegli na podstawie analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzili, że obecny stan zdrowia ubezpieczonego spowodowany chorobami wymienionymi w rozpoznaniu czyni ubezpieczonego częściowo niezdolnym do pracy do osiągnięcia wieku emerytalnego t.j. do (...)r. Biegli nie stwierdzili jednak pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonego, uzasadniającego przyznanie całkowitej niezdolności do pracy, brak cech niewydolności krążenia, w badaniu echo serca (ze stycznia 2019 r. EF =60 % norma), brak obrzęków obwodowych. Biegli wskazali, że ubezpieczony u którego występuje obturacyjny bezdech senny stosuje w nocy aparat cPAP a nadciśnienie tętnicze II stopnia z angiopatią nadciśnieniową na dnie oka I/II stopnia. Stan układu krążenia biegli ocenili jako stan stabilny. Cukrzyca u ubezpieczonego typu 2 jest, w ocenie biegłych, insulinoniezależna a zespół bólowy kręgosłupa bez objawów neurologicznych. Ponadto biegli stwierdzili u ubezpieczonego dużą otyłość brzuszna, zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu biodrowego kwalifikujące, jak uznali biegli, ubezpieczonego do endoprotezoplastyki a dna moczanowa u ubezpieczonego występuje z niewielkimi zmianami zwyrodnieniowymi w stawach stóp. Także stan psychiczny ubezpieczonego biegli ocenili jako stabilny i nie wymagający hospitalizacji szpitalnej.

Zdaniem biegłych stan zdrowia ubezpieczonego kwalifikuje go do orzeczenia częściowej niezdolności do pracy.

-dowód; opinia biegłych k. 34-35 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłych opinią, żadna ze stron nie zgłosiła do niej zastrzeżeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd uwzględnił wydaną przez biegłych opinię i uznał ją za poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonego w odniesieniu do jego możliwości zawodowych. Opinia zespołu biegłych, w którego składzie znajdowali się biegli w zakresie specjalności medycznych adekwatnych do występujących u ubezpieczonego schorzeń była zgodna z orzeczeniem Lekarza Orzecznika co do tego, że u ubezpieczonego w dacie orzekania przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji o prawie do renty na dalszy okres nie występowała całkowita niezdolność do pracy.

Opinia biegłych została prawidłowo uzasadniona i odnosiła się do wszystkich schorzeń ubezpieczonego, a wnioski w niej zawarte nie nasuwały, w ocenie Sądu Okręgowego, wątpliwości, co do ich trafności, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego, zwłaszcza w sytuacji gdy ubezpieczony nie zakwestionował skutecznie wniosków opinii zespołu biegłych bowiem nie zgłosił zastrzeżeń do opinii co oznacza, że zgodził się z jej wnioskami. Biegli są doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczonego oraz po przeprowadzeniu stosowanego badania ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. W tej sytuacji Sąd uznał opinię wydaną przez biegłych za miarodajną dla aktualnej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego.

Zgodnie z przepisem art. 57 ust. 1 i 2 ustawy przytoczonej na wstępie – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Przy czym w myśl art. 12 wspomnianej wyżej ustawy – niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.(-art.12 w/w ustawy) Oceniając stopień niezdolności do pracy należy, w myśl art. 13 wymienianej ustawy, uwzględnić stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Przy ocenie niezdolności do pracy zarobkowej zgodnie z paragrafem 5 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 08. 08. 1997 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy do celów rentowych / Dz. U. Nr 99 poz. 612/ bierze się pod uwagę łącznie:

- 1) charakter i przebieg procesów chorobowych oraz ich wpływ na stan czynnościowy organizmu,
- 2) sprawność psychofizyczną organizmu oraz stopień przystosowania do ubytków anatomicznych, kalectwa, skutków choroby,
- 3) posiadane kwalifikacje, wiek, zawód, wykonywane czynności i warunki pracy oraz możliwości dalszego wykonywania pracy zarobkowej,
- 4) możliwość przywrócenia zdolności do pracy przez leczenie i rehabilitację lub przekwalifikowanie zawodowe.

Stosownie zaś do § 6 ustęp 1 cytowanego rozporządzenia celowość przekwalifikowania zawodowego orzeka się, jeżeli osoba ubiegająca się o świadczenie trwale utraciła zdolność do pracy zarobkowej w dotychczasowym zawodzie i może odzyskać zdolność do pracy po przekwalifikowaniu.

W ocenie Sądu Okręgowego przy ocenie niezdolności do pracy ubezpieczonego biegli uwzględnili wszystkie powyższe zasady orzekania i uznali, że ubezpieczony jest aktualnie w dalszym ciągu osobą częściowo niezdolną do wykonywania zatrudnienia.

Dokonując analizy stanu zdrowia ubezpieczonego przez pryzmat wszystkich wymienionych wyżej przesłanek, Sąd doszedł do przekonania, że w dacie orzekania przez organ rentowy 24.03.2020 r. schorzenia wskazane przez biegłych nie ograniczały ubezpieczonemu całkowicie możliwości zarobkowania w wyuczonym zawodzie. Jak z powyższego wynika powód nie spełniał więc przesłanek uzasadniających przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wymienione w art. 57 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) a przyznanie ubezpieczonemu w zaskarżonej decyzji prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres znajdowało uzasadnienie w obowiązujących przepisach prawa.

Odnosząc się do zarzutów sformułowanych przez ubezpieczonego w jego odwołaniu stwierdzić należy, że biegli rozpoznali u ubezpieczonego wszystkie schorzenia o których nadmienia ubezpieczony w swoim odwołaniu. Biegli zapoznali się z całą dokumentacją lekarską ubezpieczonego zgromadzoną w aktach rentowych i złożoną do akt sprawy, dokonali badania przedmiotowego i odnieśli się w swojej opinii szczegółowo do każdego ze schorzeń po kątem zaistnienia przesłanek wymienionych w cyt.12, 13 i 57 ustawy emerytalnej oraz art.107 tej ustawy, który ma zastosowanie w sytuacji pogorszenia stanu zdrowia czyli zmiany stopnia niezdolności do pracy. W efekcie Sąd Okręgowy, w oparciu o opinię biegłych, uznał, że u ubezpieczonego nie doszło do pogorszenia stanu zdrowia i nie można zakwestionować prawidłowego toku rozumowania Lekarza Orzecznika ZUS, który uznał, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do dnia (...) r., co skutkowało wydaniem zaskarżonej decyzji

W tej sytuacji Sąd, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza opinię biegłych sądowych uznał, że odwołanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie i oddalił je na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSO Ewa Milczarek